

[Albrechtsen]

menhæng med de samlede bestræbelser for at redde havmiljøet. Det kan ikke være rigtigt, at mens der gribes ind over for f.eks. kvælstofudledninger, så fortsætter man samtidig med klappninger af kviksvovholdigt materiale.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Danmark og de andre nordiske lande gør internationalt en aktiv indsats for i første omgang af få begrænset dumpning i havet og på længere sigt at få afviklet denne bortskaffelsesmetode. På det seneste Londonkonventionsmøde i oktober 1986 har den danske delegation således fremført de nordiske ministres erklæring fra marts 1985, hvoraf det fremgår, at dumpning er en uacceptabel bortskaffelsesmetode, og at man internationalt vil arbejde for et fuldstændigt stop for dumpning i Nordsøen. Danmark og de andre nordiske lande har ligeledes deltaget aktivt i udformningen af et moratorium, der fastsætter et stop for dumpning af radioaktivt affald, samt i det videre arbejde med at udfylde moratoriet.

Det er således min opfattelse, at såvel Danmark som de andre nordiske lande arbejder målrettet for på længere sigt at få afviklet dumpning i havet. Bortset fra de klappningsstilladelser, vi lige har talt om, har ingen virksomheder i dag tilladelse til dumpning i Danmark. Og nationalt udgør dumpning derfor ikke noget miljøproblem.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at de ressourcer, der afsættes til indsatsen imod dumpning sammenlignet med ressourcer til anden miljøbekæmpelse, er acceptable.

Hvad angår de nøddumpninger, der som bekendt finder sted for tiden, er det min opfattelse, at Danmark ikke overtræder sin internationale forpligtelse, idet der er tale om en nødrethssituation.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark overtræder sine internationale forpligtelser i forbindelse med klappning, vil jeg gerne henvise til det svar, jeg for nylig afgav på det foregående spørgsmål.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil godt først spørge ministeren, om det kan være rigtigt, at der ikke skal tilføres yderligere personalemæssige ressourcer, når man tager i betragtning, at det i Greenpeace-

rapporten faktisk er dokumenteret – uden for enhver tvivl synes jeg – at der er for lidt personale til at tage sig af denne arbejdsindsats og til at fremme de målsætninger, som ministeren selv nævnte at man nu vil arbejde aktivt for, f.eks. det fuldstændige stop for dumpning i Nordsøen. Og når det sammenholdes med, at man fra de andre skandinaviske landes side åbenbart har en endnu ringere indsats, også personalemæssigt, gør det det yderligere nødvendigt, at man fra dansk side styrker dette felt. Derfor vil jeg spørge ministeren, om det kan være rigtigt, at vi skal acceptere, at der ikke stilles yderligere personalemæssige ressourcer til rådighed.

Så vil jeg godt spørge ministeren, hvordan han kan mene, at det kommer ind under nødrethten at dumpe disse sennepsgasgranater, al den stund der er påpeget andre metoder, som man kan bruge, hvis man ellers kunne få taget sig sammen til at få løst problemet. Så kan det jo ikke være nødreth. Nødreth kan det kun være, hvis der overhovedet ikke fandtes andre muligheder.

Og så vil jeg endelig også spørge ministeren, om det ikke er korrekt, som det dokumenteres i rapporten, at når det gælder indsatsen mod dumpning af radioaktivt materiale, så har den danske indsats været meget dårlig. Man har faktisk affundet sig med ud sættelser af dette problem langt frem i tiden.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg sige først, at jeg kan ikke acceptere, hverken at den danske eller den nordiske indsats har været meget dårlig, absolut ikke. Jeg har den største respekt for det arbejde, der er udført af Greenpeace; det er et dygtigt og godt stykke arbejde. De har deres holdning og vurdering. Jeg har på dette felt en anden vurdering, og det er den – og jeg udtrykte det meget klart – at sammenlignet med de øvrige miljøopgaver, vi skal løse, finder jeg ressourcefordelingen rimelig med de ressourcer, vi i øjeblikket har.

På det tidspunkt, hvor fiskekutterne med disse granater bedømmes til at udgøre en direkte risiko for liv og helbred for fiskerne, anvender man nødrethssituationen og sænker tingene ned igen. Spørgeren har fuldstændig ret i, at det ikke er en løsning, der er holdbar i det lange løb. Derfor arbejdes der på kraft for at finde en løsning, hvad udvalget er be-